

צא:

ר"ן

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

עב א טי"ע א"ר"ט פ"י
קמ"ח פ"י י"ז

הנהגות הבר"ה

(6) גמ' אמר רב נתחן
כל-ו' ימינה לכו נתחן:
(3) שם אמר רבא
איתחא: (4) שם דמיני
כי נואפתו הנה הו"ס ל-
ו'ן כש"י:

גליון הש"ס

גמ' דהשמינין חריא. ע'
שם ד' ק"ו ע"א נדרים
ולמי:

הנהגות מהר"ב

רנשבורג

[א] תוס' ד"ה מריה טוף
כי ובערוך פ"י דהוי טוף
הכנל וערק הכנל. ע'
ספר מקום שחולל בשער
התנועות:

הנהגות מהר"י

לנרא

[6] תוס' ד"ה פרייה
טוף כי, ובערוך פ"י
דהוי טוף להכנל וערק
והיה ליה להכפול ולק' פירש
וערוך שכתב היה הטוף
נראה להכנל קודם שערך וערק
ושפיר קמור דהי לוי עבד
למורא היה לרכוסי מירכס
טרם שיהיה הכנל רחל
למור:

(6) [פין תוס' תוכות י"ז.
ד"ה תעלה] (3) [בכלאי
כנל פ"י על נבי כיפת השער
במתנא בכלאי כמו פ"י
כלילי: כירין רבי כנל,
(4) [שם לנינו איתא
דהקוה וע"ה כש"י שמתנ
דהקוה סגורו במסגרו,
(5) [וה' תוספות ינימות כד:
ד"ה אמר רבי תוס'
תוכות סג: ד"ה אלג
למרה].

תורה אור השלם

1. ואנשים צריקים הקוה
ישפטו אחדים משפט
נאפות ומשפט שפכות
דם כי נאפת דהו ודם
בידוקי יחזקאל כג מה
2. מים גנובים ימתקו
ולחם סתרים יעם:
משלי ט ז

פירוש הרא"ש

אח"כ מוכרי אהל
ועלה היה סבן ולמסרת
עלו כסוגי: נפשי:
מוכרי נפט: סחריק
בביתא סגור צבית
כי הוה להחולל (ר'
ס"ה דהקוה דלינדרונא:
רש"ה יחזקאל. פ"ק
היה נעמן כפי הכנל: נראה ליה דליכיל וליפות. כד
שחלף מריה על כל עת:

אסלויי. מוכרי אהלות כשמיים: נפטויי. מוכרי נפט: דהוס
מסרוק כניסא. שהיה סגור עם אשה צבית: פרייה נואף
לסולא. פ"ק הגדר: הוס מירכס. צביתה היה מתחנא צבית
שלא ירגיש בו הכנל: כלל דעסא דליספא. שאילו הימה יודעת
לם הימה מנימתו לאכול: כי נאפו
ודם צדייקי. דנאפסיס הורגין
הכעלים: מסו דסימא איסורא עבד.
האי כהנה והאי דלמך ליה הכי
משום דלל לימות דמיכו איתמיה
עלויה כי מים גנובים ימתקו קמשמע
לן דלל למרינן הכי ושריא:

אהלויי דהו הכא האידנא אי את לא
דילמא מנהון אמר רב נחמן עיניה נתנה
באחר ולית בה מושא במלה הוהיא
איתא דלא הוה בריחא דעתה בהרי
גברא אמר לה האידנא מאי שנא אמרה
ליה מעולם לא צערתן כדרך ארץ כי
האידנא אמר לה לא הוה הדא מילתא
האידנא אמרה ליה א"כ הלין נכרים נפטויי

הדרן עלך ואלו נדרים
וסליקא לה מסכת נדרים

דהו הכא האידנא אי את לא דילמא חד מנהון אמר (6) להו רב נחמן
לא תשגיחון בה נותנת עיניה באחר הוהיא איהו גברא דהוה מהרויק
כביתא הוה ואינתתא על אתא מריה דבייתא פרייה נואף להוצא וערק
אמר רבא איתא שריא (א) אם איתא דעבד איסורא ארכוסי הוה מירכס
הוה נואף דעל לגבי דההיא אנתתא אתא גברא סליק נואף איתיב (ב) [בכלאי] כבא איהו מחתן תחלי
תמן וטעמינן הוה מרי דבייתא למיכל מן הנהו תחלי כלא דעתא דאינתתא אמר ליה הוה נואף
לא תיכול מנהון דטעמינן הוה אמר רבא (3) אינתתיה שריא אם איתיה דעבד איסורא ניהא ליה
דליכול ולימות דכתיב יכי (4) נאפו ודם כידיהן פשיטא מהו דתימא איסורא עבד והאי דאמר ליה דניחא
ליה דלא לימות בעל דתהווי אינתתיה עלויה (5) מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעם קא משמע לן:

הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

הכנל: אירכוסי הוה מירכס. היה נעמן כפי הכנל: נראה ליה דליכיל וליפות. כד
שחלף מריה על כל עת:
הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

אסלויי. נכרים מוכרי אהל: נפטויי. מוכרי נפט: מהרויק.
שהיה נחנא עם אותה אשה וכדלמך פ' החולל (ב"ק דף פ"ה:)
דהקוה דלינדרונא: פרייה נואף לסולא. פ"ק מריה של הוה
ודפנא: אירכוסי הוה מירכס. שהיה מחביל עלמו כדי שלא יראה
קלונו: ככלאי כבא. נחמן שלפי
הדלת. והא דלמטריכי להני טעמי
לאו למימרא כללאו הכי איתתא
אסירא דיתא שאין האשה נאסרת
על בעלה אלא בקינוי וסמיה או
כדי דבר כדור אלא דלי לאו משום
הני טעמי הוה רחוי ככיוולא צוה
לכל בעל נפש נמוס לעלמו כדי
ללאח ידי שמיסו: אלהים משמים
יאיר עינינו בתורתו כאור
החמה שבעתים. ויזכנו לראות
בבנין ירושלים אמן:

הדרן עלך ואלו נדרים
וסליקא לה מסכת נדרים

ההוא נואף דעל לגבי דההיא אנתתא אתא גברא סליק נואף איתיב (ב) [בכלאי] כבא איהו מחתן תחלי
תמן וטעמינן הוה מרי דבייתא למיכל מן הנהו תחלי כלא דעתא דאינתתא אמר ליה הוה נואף
לא תיכול מנהון דטעמינן הוה אמר רבא (3) אינתתיה שריא אם איתיה דעבד איסורא ניהא ליה
דליכול ולימות דכתיב יכי (4) נאפו ודם כידיהן פשיטא מהו דתימא איסורא עבד והאי דאמר ליה דניחא
ליה דלא לימות בעל דתהווי אינתתיה עלויה (5) מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעם קא משמע לן:

הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

ההוא נואף דעל לגבי דההיא אנתתא אתא גברא סליק נואף איתיב (ב) [בכלאי] כבא איהו מחתן תחלי
תמן וטעמינן הוה מרי דבייתא למיכל מן הנהו תחלי כלא דעתא דאינתתא אמר ליה הוה נואף
לא תיכול מנהון דטעמינן הוה אמר רבא (3) אינתתיה שריא אם איתיה דעבד איסורא ניהא ליה
דליכול ולימות דכתיב יכי (4) נאפו ודם כידיהן פשיטא מהו דתימא איסורא עבד והאי דאמר ליה דניחא
ליה דלא לימות בעל דתהווי אינתתיה עלויה (5) מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעם קא משמע לן:

הנהגות מהר"י

לנרא

[6] תוס' ד"ה פרייה
טוף כי, ובערוך פ"י
דהוי טוף להכנל וערק
והיה ליה להכפול ולק' פירש
וערוך שכתב היה הטוף
נראה להכנל קודם שערך וערק
ושפיר קמור דהי לוי עבד
למורא היה לרכוסי מירכס
טרם שיהיה הכנל רחל
למור:

תוספות

איסורא אירכוסי הוה מירכס. פירוש היה נעמן כפי הכנל מריה וליפות. כד
שחלף מריה על כל עת:
(דהתם) שאף חסוד על שפית דמים: מים גנובים ימתקו. כדלמך כנאדרין יעל טעם כילה ויתן לעובדי עבירה
קמ"ל דנוסף אינו ידוע זה ויתחל ליה דלימות בעל כדי שישלמה כפרייה:
הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

אח"כ מוכרי אהל: נפטויי. מוכרי נפט: מהרויק.
שהיה נחנא עם אותה אשה וכדלמך פ' החולל (ב"ק דף פ"ה:)
דהקוה דלינדרונא: פרייה נואף לסולא. פ"ק מריה של הוה
ודפנא: אירכוסי הוה מירכס. שהיה מחביל עלמו כדי שלא יראה
קלונו: ככלאי כבא. נחמן שלפי
הדלת. והא דלמטריכי להני טעמי
לאו למימרא כללאו הכי איתתא
אסירא דיתא שאין האשה נאסרת
על בעלה אלא בקינוי וסמיה או
כדי דבר כדור אלא דלי לאו משום
הני טעמי הוה רחוי ככיוולא צוה
לכל בעל נפש נמוס לעלמו כדי
ללאח ידי שמיסו: אלהים משמים
יאיר עינינו בתורתו כאור
החמה שבעתים. ויזכנו לראות
בבנין ירושלים אמן:

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת נדרים והדרן עלך. דעתן עלך מסכת נדרים ודעתך עלן. לא תתנשי מינך מסכת נדרים ולא תתנשי מינן לא
בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואמר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חנינא בר פפא רמי בר
פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחכמי מצותיך פי לעולם היא לך: יהי לבי תמים בהקיקך למען לא אבוש: לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חייתי: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים
והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שְׂכָר
והם עמלים ואינן מקבלים שְׂכָר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שאנו רצים ואתה אלהים
תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת נדרים כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם וללמד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא
תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך.
כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוה עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכרהא מארעא, ולאטבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה
ויקריה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. לעלא
מן כל ברקתא ושירקתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנו, ועל תלמידיהוה ועל כל תלמידי
תלמידיהוה, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא
וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני ריחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים
טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: